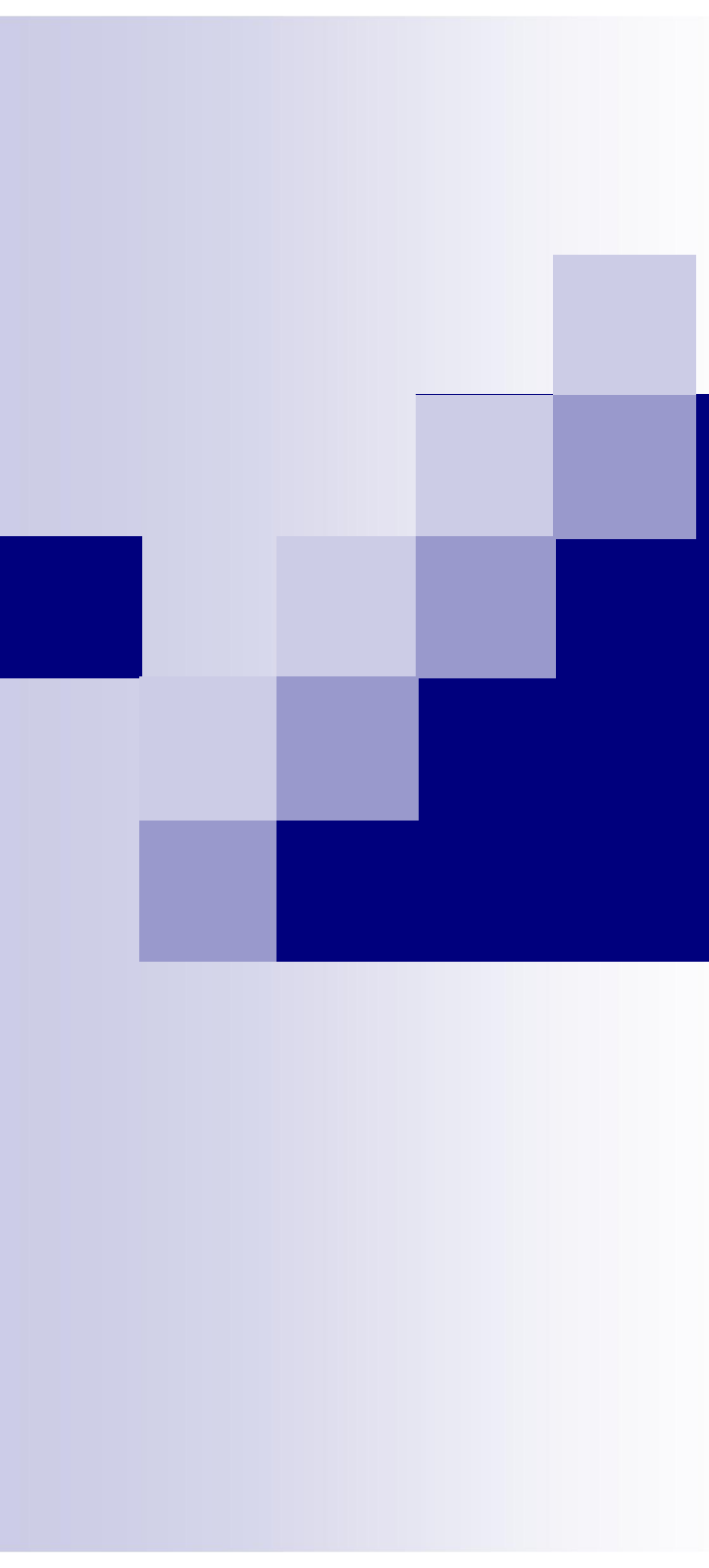

Supraîncărcarea operatorilor

Introducere

- Un **tip de date** (predefinit) definește o mulțime de valori și o mulțime de operații ce se pot efectua cu acestea. De exemplu: *adunare* ('+'), *scădere* ('-') etc.
- Am putea defini anumite operații cu ajutorul operatorilor, în cazul tipurilor de date definite prin intermediul claselor?

Exemplu: Operații cu numere complexe

```
class Complex {
private:
    float re;
    float im;
public:
    Complex (float re = 0, float im = 0);
    void afisare();
    Complex adunare(Complex z);
    Complex conjugatul();
    friend Complex diferenta(Complex z1,
                             Complex z2);
};

Complex::Complex (float re, float im) {
    this->re = re;
    this->im = im;
}

void Complex::afisare() {
    printf("%-g%+g*i\n", re, im);
}
```

```
Complex Complex::adunare(Complex z) {
    Complex rez;
    rez.re = this->re + z.re;
    rez.im = this->im + z.im;
    return rez;
}

Complex Complex::conjugatul() {
    return Complex(re, -im);
}

Complex diferenta(Complex z1, Complex z2) {
    return Complex(z1.re-z2.re, z1.im-z2.im);
}

int main() {
    Complex z1(2,1), z2(3,4), z;
    z = z1.adunare(z2);
    z = diferenta(z1,z2);
    z = z1.conjugatul();
    return 0;
}
```

Alternativa...

- O exprimare mai elegantă a operațiilor:
`z = z1.adunare(z2);`
`z = diferenta(z1, z2);`
`z = z1.conjugatul();`
- se poate realiza în limbajul C++ prin **supraîncărcarea operatorilor** '+', '-', '~' astfel:
`z = z1 + z2;`
`z = z1 - z2;`
`z = ~z1;`

Conversii implicite

- *Conversie implicită nedegradantă (promovare)*: mecanism prin care un tip de date T1 este transformat în alt tip de date T2 care are proprietatea că orice valoare reprezentabilă în T1 poate fi reprezentată în T2.
 - `char`, `short`, `unsigned char` și `unsigned short` sunt convertite la `int`
 - `bool` este convertit la `int`
 - `float` este convertit la `double`
 - `double` este convertit la `long double`
 - orice enumerare este convertită la `int`.
- *Promovările* sunt folosite și în cadrul operațiilor aritmetice între tipuri diferite (de ex. `char + int` va rezulta într-un `int`). În acest caz regula este să se utilizeze tipul cel mai mare dintre cele implicate în expresie (pe cât posibil).

Supraîncărcarea funcțiilor

- *Supraîncărcarea (overloading)*: declararea mai multor funcții cu același nume, dar care diferă prin tipul și / sau numărul parametrilor.
- *Supraîncărcarea* operatorilor permite, în general, atribuirea mai multor semnificații aceluiasi simbol.
- În practică, un operator sau o funcție este definită de mai multe ori, diferența între definiri fiind dată de *tipul parametrilor și numărul lor* - niciodată de tipul returnat.
- *Supraîncărcarea* este o *primă formă de polimorfism* (efectuează operații diferite în funcție de context).
- De exemplu, operatorul '+' efectuează adunarea atât a unor numere întregi cât și a unor numere reale.

Supraîncărcarea funcțiilor

- Se încearcă selectarea funcției după numărul de parametri.
- Dacă acest lucru nu se poate efectua în mod neambiguu, atunci selecția se va face după tipul lor, în următoarea ordine:
 - se încearcă identificarea funcției fără efectuarea vreunei conversii de tip;
 - se încearcă *conversii implicite nedegradante* sau *promovare* (*fără pierdere de informații*);
 - se încearcă *conversii implicite degradante* (*cu pierdere de informații*);
 - se apelează eventuale *conversii (explicite) definite de programator* prin supraîncărcarea operatorului de cast.

Supraîncărcarea funcțiilor

```
#include <iostream>
using namespace std;
int suma(int a, int b) {
    return a + b;
}
double suma(double a, double b) {
    return a + b;
}

int main() {
    int u = 5;
    float x = 3.12f;
    char ch = 'a';
    long long v = 75000011;

    cout << suma(u, u) << '\n'; // apel suma(int, int)
    cout << suma(x, x) << '\n'; // apel suma(double, double)
    cout << suma(ch, ch) << '\n'; // apel suma(int, int)
    cout << suma(v, v) << '\n'; // apel ambiguu suma(int, int)
                                // sau suma(double, double)

    return 0;
}
```


Supraîncărcarea funcțiilor

- Căutarea se oprește când o singură funcție coincide apelului.
- Dacă mai multe funcții corespund apelului de funcție atunci vom primi *eroare de ambiguitate*.
- Dacă niciuna nu corespunde apelului de funcție atunci vom avea *eroare de linkeditare*.
- *Supraîncărcarea funcțiilor membre* are sens doar atunci când acestea fac parte din aceeași clasă (distincția între clase se face prin operatorul de rezoluție ‘: :’).

Supraîncărcarea funcțiilor

- *Funcțiile cu număr variabil de parametri* pot fi considerate de două tipuri:
 - *funcții de fallback* - în linii mari funcții de tipul `name (...)` - nu au decât *parametri variadici*.
 - aceste funcții sunt ultimele apelate, și sunt utilizate doar dacă toate celelalte modalități de apel au eșuat (*promovare / conversie*).
 - dacă apare un caz ambiguu în urma conversiei – nu se ajunge la o astfel de funcție, iar compilatorul va arunca o eroare. Aceste funcții nu sunt permise în C!
 - funcții care au minim un parametru normal și la final un parametru variadic.
 - Aceste funcții se comportă exact ca și funcțiile normale (fără parametri variadici).

Supraîncărcarea operatorilor

- Este procesul de atribuire a două sau mai multor operații aceluiași operator.
- Se poate realiza prin:
 - *funcție membru, și*
 - *funcție friend globală.*

Supraîncărcarea operatorilor

- O funcție membră a unei clase poate avea următorul antet:

```
tip operator x();
```

```
tip operator x(tip param);
```

- O funcție prietenă, externă clasei **A**, poate avea următorul antet:

```
tip operator x(A ob);
```

```
tip operator x(A ob, tip param);
```

```
tip operator x(tip param, A ob);
```

- unde `tip` este un tip de date (predefinit sau definit de către utilizator), `A` este numele unei clase, `param` și `ob` sunt variabile de tipul `tip` și `A`.

Supraîncărcarea operatorilor. Restricții

- Prin supraîncărcarea operatorilor nu se poate modifica:
 - **aritatea operatorilor** (numărul operanzilor asupra cărora se aplică). Astfel, operatorii unari nu pot fi supraîncărcați ca operatori binari și invers.
 - **asociativitatea operatorilor,**
 - **prioritatea operatorilor.**
- Se pot supraîncărca numai operatorii deja existenți.
- Nu pot fi supraîncărcați operatorii `.*`, `::`, `.`, `?:`, `sizeof`.

Supraîncărcarea operatorilor

`Complex a, b;`

`a + b` echivalent cu `a.operator+(b);`

`++a` echivalent cu `a.operator++();`

`a++` echivalent cu `a.operator++(int);`

`2 + a` echivalent cu `operator+(2, a);`

Supraîncărcarea operatorilor

- Operatori ce se supraîncarcă **obligatoriu** cu *funcție membru*:
'()' (funcție), '[' (indexare), '->' (calificare prin pointer) și '=' (asignare).
- Operatori ce se supraîncarcă **de obicei** cu *funcție membru*:
'op=' (operație cu atribuire), *operatorii unari*.
- Operatori ce se supraîncarcă **obligatoriu** cu *funcție membru statică sau cu funcție statică (globală)*:
new și **delete**
- *Ceilalți operatori se supraîncarcă cu funcție membru sau cu funcție (globală).*

Supraîncărcarea operatorilor cu funcție membru

■ Sintaxa

```
class IdClasa {  
    tip_rez operator simbol_operator (lista_parametri);  
};
```

Tipul rezultatului obținut

cuvânt cheie

operatorul ce va fi supraîncărcat

lista de parametri (operanzi asupra
căroră acționează operatorul)

- Numărul de parametri este cu 1 mai mic decât aritatea operatorului.
- Primul operand este obiectul curent pentru care se apelează operatorul.

Supraîncărcarea operatorilor cu funcții friend

■ Sintaxa

```
class IdClasa {  
    friend tip_rez operator simbol_operator(lista_parametri);  
};  
  
tip_rez operator simbol_operator (lista_parametri) {  
}
```

- Numărul de parametri este egal cu aritatea operatorului.

Supraîncărcarea operatorilor. Exemplu

```
class Complex {
    private:
        float re;
        float im;

    public:
        Complex (float re = 0, float im = 0);
        void afisare();
        Complex operator +(Complex z);
        Complex operator ~();
        friend Complex operator -(Complex z1,
                                   Complex z2);
        friend Complex operator -(Complex z);
};

Complex::Complex(float re, float im) {
    this->re = re;
    this->im = im;
}

void Complex::afisare() {
    printf("%-g%+g*i\n", re, im);
}
```

```
Complex Complex::operator +(Complex z) {
    Complex rez;
    rez.re = this->re + z.re;
    rez.im = this->im + z.im;
    return rez;
}

Complex Complex::operator ~() {
    return Complex(re, -im);
}

Complex operator -(Complex z1, Complex z2) {
    return Complex(z1.re-z2.re, z1.im-z2.im);
}

Complex operator -(Complex z) {
    return Complex(-z.re, -z.im);
}

int main() {
    Complex z1(4,5), z2(3,1), z;
    z = z1 + z2; z.afisare();
    z = z1 - z2; z.afisare();
    z = ~z1; z.afisare();
    z = -z1; z.afisare();
    return 0;
}
```

Supraîncărcarea operatorilor '++' și '--'

Preincrementare (++a)

■ cu funcție membru:

```
class IdClasa {  
    IdClasa& operator ++ ();  
};
```

■ cu funcție prieten:

```
class IdClasa {  
    friend IdClasa& operator ++  
        (IdClasa &ob);  
};
```

Postincrementare (a++)

■ cu funcție membru:

```
class IdClasa {  
    IdClasa& operator ++ (int n);  
};
```

■ cu funcție prieten:

```
class IdClasa {  
    friend IdClasa& operator ++  
        (IdClasa &ob, int n);  
};
```

Supraîncărcarea operatorilor '++' și '--'

```
class Complex {
private:
    float re;
    float im;

public:
    Complex (float re = 0, float im = 0);
    void afisare();
    Complex& operator ++();
    Complex operator ++(int);
    friend Complex& operator --(Complex& z);
    friend Complex& operator --(Complex& z, int n);
};

Complex& Complex::operator ++() {
    re +=1;
    printf("preincrementare\n");
    return *this;
}

Complex Complex::operator ++(int n) {
    Complex c(*this);
    re +=1;
    printf("postincrementare\n");
    return c;
}
```

```
Complex& operator --(Complex& z) {
    z.re -=1;
    printf("predecrementare\n");
    return z;
}

Complex& operator --(Complex& z, int n) {
    z.re -=1;
    printf("postdecrementare\n");
    return z;
}

int main() {
    Complex z(4, 5);
    z.afisare();
    ++z; z.afisare();
    z++; z.afisare();
    --z; z.afisare();
    z--; z.afisare();
}
```

```
4+5*i
preincrementare
5+5*i
postincrementare
6+5*i
predecrementare
5+5*i
postdecrementare
4+5*i
```

OUTPUT

Constructorul de copiere

- *Constructorul de copiere* definit implicit de către compilator presupune copierea bit cu bit a elementelor.
- Constructorul de copiere se apelează la:
 - inițializarea obiectelor la definire;
 - inițializarea obiectelor transmise ca parametri prin valoare;
 - returnarea de obiecte la revenirea din funcții.
- Constructorul de copiere este obligatoriu să fie definit explicit pentru clasele ce conțin atribute alocate dinamic.

Supraîncărcarea operatorului '='

- Operatorul '=' se supraîncarcă numai cu funcție membru:

```
class IdClasa {  
    IdClasa& operator = (const IdClasa&ob) ;  
};  
  
IdClasa& IdClasa::operator = (const IdClasa&ob) {  
    if (this != &ob){ // test pentru a evita atribuire de tipul ob = ob  
        // instructiuni de copiere a datelor membru  
    }  
    return *this;  
}
```

Supraîncărcarea operatorului '='

- Dacă o clasă nu are supraîncărcat *operatorul egal* ('=') atunci compilatorul va genera o supraîncărcare standard ce va realiza copierea **bit cu bit** a datelor membru.
- Dacă o clasă conține ca date membru, obiecte ale altor clase și nu are supraîncărcat *operatorul* '=', atunci constructorul generat de compilator va apela la supraîncărcările operatorului '=' pentru copierea obiectelor membru.
- Se vor avea în vedere următoarele situații:
 - a = b;
 - a = b = c;

Supraîncărcarea operatorului '='. Exemplu

```
class Complex {
private:
    float re;
    float im;
public:
    Complex (float re = 0, float im = 0);
    Complex (const Complex &z);
    void afisare();

    Complex& operator = (const Complex& z);
};

Complex::Complex (float re, float im) {
    this->re = re;
    this->im = im;
}

Complex::Complex (const Complex &z) {
    this->re = z.re;
    this->im = z.im;
    printf("Apel constructor de copiere\n");
}
```

```
void Complex::afisare() {
    printf("%-g%+g*i\n", re, im);
}

Complex& Complex::operator = (const Complex &z) {
    if (this != &z) {
        this->re = z.re;
        this->im = z.im;
    }
    printf("Apel supraincarcare =\n");
    return *this;
}

int main() {
    Complex z1(3,4);
    Complex z2 = z1; //Apel constructor de copiere
    z2.afisare();
    Complex z3;
    z3 = z1; //Apel supraincarcare =
    z3.afisare();
    return 0;
}
```


Supraîncărcarea operatorului '='

- Corpul metodei va avea în vedere următoarele aspecte:
 - eliberarea memoriei obiectului destinație pentru membrii alocați dinamic;
 - alocarea de memorie pentru membrii alocați dinamic;
 - copierea conținutului membrilor obiectului sursă în membrii obiectului destinație.
- Dacă o clasă conține **variabile membru de tip pointer**, atunci trebuie implementate următoarele funcții:
 - Constructor,
 - Constructor de copiere,
 - Destructor,
 - Supraîncărcarea operatorului '='.

Supraîncărcarea operatorilor '<<' și '>>'

- Operatorii '<<' și '>>' se supraîncarcă pentru a putea insera date în fluxurile de ieșire și extrage date din fluxurile de intrare.
- Biblioteca `iostream` suprascrie operațiile de scriere/citire pentru *tipurile implicite*.
- Pentru *noile tipuri de date definite de utilizatori* aceștia sunt responsabili cu suprascrierea lor.
- Nu pot fi supraîncărcați ca *funcții membre*, ci trebuie utilizate funcții non-membre, deoarece primul operand este un obiect de tipul *ostream/ istream* și nu o referință la clasă.

Supraîncărcarea operatorilor '<<' și '>>'

- Se recomandă să nu introduceți mesaje și formatare când supraîncărcați operatorii '<<' și '>>'.

```
friend ostream& operator << (ostream&, const IdClasa&);  
friend istream& operator >> (istream&, IdClasa&);
```

```
friend ofstream& operator << (ofstream&, const IdClasa&);  
friend ifstream& operator >> (ifstream&, IdClasa&);
```

```
IdClasa a;  
cin >> a;  
cout << a;
```

Supraîncărcarea operatorilor relaționali

- *Operatorii relaționali* vor fi supraîncărcați ca funcții non-membre, deoarece primul operand ar putea fi o valoare de tip diferit față de clasă.
- Valorile operanzilor nu se modifică, deci ar trebui să fie *referințe constante*.
- Valoarea de return ar trebui să fie de tip `bool`.
- Dacă sunt specificați ca funcții membre, ele trebuie să fie constante.
- Format

```
bool operator simbol_op (const IdClasa&, const IdClasa&);  
bool operator simbol_op (tip, const IdClasa&);  
bool operator simbol_op (const IdClasa&) const;
```

Supraîncărcarea operatorului '[]'

- Se recomandă ca supraîncărcarea operatorului '[' să se realizeze ca funcție membru, primul operand fiind un membru al clasei.
- Pentru consistență, al doilea operator ar trebui să fie de tip întreg (transmis prin valoare).
- Deoarece starea obiectului nu se modifică, funcția ar trebui să fie constantă.
- Valoarea de *return* ar trebui să fie de tipul tabloului de elemente conținut de clasă.
- Format

```
tip& operator[] (tip);  
const tip& operator[] (tip) const;
```

Supraîncărcarea operatorului '[]'

```
class Vector {  
    private:  
        int* a;  
        int n;  
    public:  
        Vector(int n = 10) {  
            a = new int [n];  
        }  
  
        int& operator [] (int k) const {  
            return a[k];  
        }  
        ...  
};
```

```
int main() {  
    Vector u(100), v;  
    cout << "u[1] = ";  
    cin >> u[1];  
    return 0;  
}
```

Conversii de tip

- *La evaluarea unei expresii* se efectuează conversii sistematice de la tipurile întregi scurte la tipul `int` sau `unsigned int`. Apoi, pentru fiecare operand, dacă operanzii au tipuri diferite, se efectuează conversia necesară pentru a obține ambii operanzi de același tip.
- *La atribuire* se efectuează conversia valorii atribuite la tipul operandului care primește valoarea.
- *La transferul parametrilor* se efectuează conversia valorii fiecărui parametru efectiv la tipul parametrului formal.

Conversii de tip

■ Conversii posibile

- ☐ de la **tip de bază** la **tip clasă**
- ☐ de la **tip clasă** la **tip de bază**
- ☐ de la **tip clasă** la **tip clasă**.

■ Cum se pot realiza?

- ☐ *supraîncărcarea operatorului de cast*
- ☐ *prin intermediul constructorilor.*

Prin intermediul constructorilor

- Realizează conversia de la un tip de dată (predefinit sau altă clasă definită de utilizator) la clasa al cărui constructor este.

- Prototip:

`X(tipDeData)`

- Apelare:

- ☐ Declarații de tipul:

`X x = valoare;`

- ☐ Apelul funcțiilor dacă este nevoie de o conversie la tipul de date.

Operatorul de cast

■ Sintaxă

```
operator tipDeData();
```

■ Observații

- *Operatorul* este întotdeauna funcție membru a clasei.
- Tipul elementului *returnat* este implicit tipul operatorului.
- Nu are parametri deoarece primește implicit adresa obiectului curent.

Conversii de tip

- Supraîncărcarea operatorului de cast nu poate realiza conversii *dintr-un tip fundamental în tip clasă*.
- *Operatorul de cast este unar.*
- Definirea constructorilor nu permite conversia *unui tip clasă la un tip de bază*.
 - Transformarea *obiect -> alt tip de date* (fundamental sau definit de utilizator) se realizează cu operatorul de cast supraîncărcat.
 - Transformarea *tip de date* (fundamental sau definit de utilizator) *-> obiect* se realizează prin intermediul constructorului cu un parametru.

Supraîncărcarea operatorului '()'

- `tip operator () (param)`
- Supraîncărcarea operatorului '()' se realizează numai cu funcție membru.
- Supraîncărcarea acestui operator pune la dispoziție posibilitatea utilizării obiectelor ca funcții (*functor*).

Clasa Polinom

```
class Polinom {
    int grad;
    int *coef;
public:
    Polinom(int n);
    Polinom(Polinom& P);
    ~Polinom() { delete[] coef; };

    int operator[] (int i) const {
        return ((0<=i && i<=grad) ? coef[i] : 0);
    };
    Polinom& operator +(Polinom& P);

    friend Polinom& operator*(Polinom& P1,
                               Polinom& P2);
    friend istream& operator>> (istream& is,
                                 Polinom& P);
    friend ostream& operator<< (ostream& os,
                                 Polinom& P);
};

Polinom::Polinom(int n) {
    grad = n; coef = new int[n + 1];
    memset(coef, 0, sizeof(int) * (n + 1));
}
```

```
Polinom::Polinom(Polinom& P) {
    grad = P.grad;
    coef = new int[grad + 1];
    for (int i = 0; i <= grad; i++)
        coef[i] = P.coef[i];
}

int max(int x, int y) {
    return ((x > y) ? x : y);
}

Polinom& Polinom::operator +(Polinom& P) {
    Polinom *T;
    int i;

    T = new Polinom(max(grad, P.grad));
    for (i = 0; i <= T->grad; i++)
        T->coef[i] = (*this)[i] + P[i];

    for (i = T->grad; i >= 0 && !T->coef[i]; i--);
    T->grad = i;

    return *T;
}
```

Clasa Polinom

```
Polinom& operator *(Polinom& P1, Polinom& P2) {
    Polinom *T;

    T = new Polinom(P1.grad + P2.grad);
    for (int i = 0; i <= P1.grad; i++)
        for (int j = 0; j <= P2.grad; j++)
            T->coef[i + j] += P1[i] * P2[j];

    return *T;
}

istream& operator >> (istream& is, Polinom& P) {
    for (int i = 0; i <= P.grad; i++) {
        cout << "coef[" << i << "]= ";
        is >> P.coef[i];
    }

    return is;
}

ostream& operator<< (ostream& os, Polinom& P) {
    os << "P(x)= ";
    for (int i = P.grad; i >= 0; i--)
        if (P.coef[i]) {
            if (i != P.grad)
                os << ((P.coef[i] > 0) ? '+' : ' ');
            os << P.coef[i] << "x^" << i;
        }
    os << endl;

    return os;
}

void main() {
    Polinom P(1), Q(2);

    cout << "Dati primul polinom: \n";
    cin >> P;
    cout << "Dati al doilea polinom: \n";
    cin >> Q;

    Polinom R = P + Q;
    cout << "Polinomul suma: \n";
    cout << R;
    R = P * Q;
    cout << "Polinomul produs: \n";
    cout << R;
}
```

Temă

- Implementați clasa *Matrice* reprezentată sub forma unui tablou unidimensional alocat dinamic. Supraîncărcați operatorii '+' (suma), '*' (produs).